

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกได้ก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีเครือข่ายโยงใยไปทั่วโลก เช่น การติดต่อสื่อสารทางด่วนข่าวสารข้อมูล (information super highway) อีกทั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า อินเทอร์เน็ต (internet) ทำให้สังคมเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารจากนานาประเทศได้เข้าสู่ประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ทำให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจและรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาตน และประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปัจจุบันการปฏิรูปการศึกษาเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษามากขึ้น อันเป็นผลสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มุ่งเน้นให้โรงเรียนได้มีการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนเป็นสำคัญ และถือเป็นหัวใจสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาให้กับเยาวชนของชาติ อีกทั้งยังจัดให้มีการประกันคุณภาพทั้ง ภายในและภายนอกขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อประเมินผลการจัดการศึกษาและแสดงผลการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหา การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ให้เป็นเลิศในทุกด้าน

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 มุ่งพัฒนาคนไทยให้มีลักษณะ มองกว้างคิดไกล ใฝ่ดี เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ ใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ รู้จักคิดรวบยอด มีจินตนาการและคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รวมทั้งพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งมีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ได้ถูกจัดเข้าอย่างเป็นระบบมาตั้งแต่มีพระราชบัญญัติการสอบวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2433 หลักสูตรภาษาอังกฤษได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปตามกระแสความต้องการของสังคม และตามพัฒนาการของวิทยาการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษามาโดยตลอด ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น

พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533 ได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี รัฐตระหนักถึงปัญหาการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของ คนไทยและได้พยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาความรู้ ความคิดของตนในด้านต่าง ๆ ได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด จากหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2539 กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อพ้นจากระบบออกไปประกอบอาชีพ ก็มีความสามารถทางภาษา หรือเมื่อจะกลับเข้ามาศึกษาในระบบอีก ก็จะศึกษาได้อย่างราบรื่น เพราะสามารถตรวจสอบและประเมินผลมาตรฐาน (กรมวิชาการ, 2539)

กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมให้มีความรู้ มีคุณธรรม สามารถพึ่งตนเอง และนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้สอดคล้องกับความต้องการทางสังคม และการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพ (จำเริญ เสกธระ, 2534) อีกทั้งหลักสูตรภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2544 กล่าวว่า ในสังคมโลกปัจจุบันการรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่เลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษามิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและเพื่อการประกอบอาชีพเท่านั้น ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองเพื่อการแข่งขัน และความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คน มีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร และพัฒนาภาษาเพื่อการศึกษาต่อ มุ่งพัฒนาการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อการเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้เหมาะสม และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ โดยกำหนดเวลาเรียนไว้ต้องเรียน 12 ปี กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานไว้เป็นช่วงชั้น กำหนดกรอบเนื้อหา รูปแบบภาษา วงคำศัพท์ กระบวนการ

เรียนรู้ที่สำคัญ และกระบวนการวัดและประเมินผล แต่ยืดหยุ่นให้ท้องถิ่นได้พัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนและสภาพความต้องการของท้องถิ่นได้ (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539, คำนำ)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการเรียน ภาษาอังกฤษหลัก 5-10 (fundamental English 5-10) เป็นวิชาที่ต่อเนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-4 ซึ่งเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มุ่งเน้นการสร้างพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา โดยกำหนดบริบทภาษาให้กว้างขึ้น ทั้งด้านศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปแบบภาษาที่ใช้สื่อสาร ตลอดจนการลงเสียงหนักเบา จังหวะและทำนองเสียงในการสื่อสาร มีการใช้โครงสร้างประโยคซับซ้อนกว่าระดับต้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้กว้างขวางขึ้น เน้นการสร้างสรรค์ทางภาษาที่หลากหลาย ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือเดี่ยว เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษระดับกลาง ในบรรยากาศการเรียนที่มีการปฏิบัติงานร่วมกัน ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้นหรือในสถานการณ์จริง โดยมีสื่อที่เหมาะสม สอดคล้อง ครอบคลุม จุดประสงค์และเนื้อหา ทั้งสื่อที่พบเห็นในชีวิตจริงและสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและน่าสนใจ มาช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และรวดเร็ว

จากการวิจัยโดยการทดสอบแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง การสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย" พบว่า คะแนนเฉลี่ย TOEFL ของบัณฑิตไทยอยู่ในอันดับรองสุดท้ายเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน 9 ประเทศ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กล่าวคือ ไทยได้คะแนนรองจากชาติอื่น ๆ โดยได้คะแนนอยู่ในอันดับที่ 8 ซึ่งมากกว่าอันดับสุดท้ายคือ สาธารณรัฐประชาชนลาวเพียง 2 คะแนน ซึ่งคะแนน TOEFL ของไทยต่ำกว่า 500 คะแนน ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นพม่าหรือแม้แต่กัมพูชาก็ได้คะแนน TOEFL เกิน 500 คะแนนขึ้นไป ผลการวิจัยครั้งนี้คงทำให้หลาย ๆ ฝ่ายต้องหันกลับมามองว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้บัณฑิตไทยที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาโท เอก มีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าประเทศอื่น ซึ่งจริง ๆ แล้วสาเหตุที่ทำให้บัณฑิตไทยมีทักษะภาษาอังกฤษต่ำนั้นมีได้มาเกิดในระดับปริญญาโท เอก แต่เป็นปัญหาพื้นฐานที่ครูมักจะเน้นสอนเฉพาะไวยากรณ์ เน้นให้เด็กท่องจำ เพื่อสอบเท่านั้น แต่ไม่สามารถนำไปใช้นอกห้องเรียนได้ ส่วนใหญ่การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยก็ยังคงเน้นการฟังบรรยายมากกว่าที่จะได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง (Lisa, 2545, หน้า 4) จากปัญหาดังกล่าวสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัยคงต้องหันกลับมาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องค้นคว้าหาความรู้ที่ทันสมัย เช่น ห้องสมุด

อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์แวร์ภาษาอังกฤษ ขึ้นมาสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาภาษาอังกฤษให้พัฒนาขึ้น

สภาพทั่วไปของนักเรียนไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำถึงต่ำมาก และเป็นที่น่าทึ่งกันว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร ไม่รู้จะเรียนไปทำไมในเมื่ออยู่ในประเทศไทย จบก็ทำงานที่ประเทศไทย ไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจากสถิติผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนดาราสมุทรในปีการศึกษา 2544 ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (โรงเรียนดาราสมุทร, 2544) และจากข้อมูลการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของกลุ่มโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑล มีปัญหาในลักษณะเดียวกัน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งยังเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น อันจะส่งผลให้ผลการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้ และจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ ประสพการณ์ และวิชาเอก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ ประสพการณ์ และวิชาเอก

ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ
ประสบการณ์ และวิชาเอก

คำถามในการวิจัย

1. ปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ ประสบการณ์ และวิชาเอก อยู่ในระดับใด

2. ปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ ประสบการณ์ และวิชาเอก แตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารและครูทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิกสังกัดสังฆมณฑล และสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนาของผู้บริหารและครูในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 เพื่อนำมาวิเคราะห์ พิจารณาปรับปรุงและใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

สมมติฐานในการวิจัย

ปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการ

เรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จำแนกตามสังกัด เพศ ประสบการณ์ และวิชาเอก มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ขอบเขตเนื้อหา** ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ใน 5 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านการวัดและประเมินผล
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล จำนวน 80 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 80 คน รวมทั้งหมด 160 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ที่ได้จากกลุ่มประชากร โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามเพศ ประสบการณ์ วิชาเอก และสังกัด จากสถานศึกษาใน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว และนครนายก โดยใช้ตารางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-609) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนที่ใช้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ครูผู้สอนในโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล จำนวน 66 คน กับสังกัดคณะนักบวช จำนวน 66 คน รวมทั้งหมด 132 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

- 3.1.1 สังกัด แบ่งเป็น สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช
- 3.1.2 เพศ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง

3.1.3 ประสบการณ์ในการสอน แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี ประสบการณ์ 6-10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

3.1.4 วิชาเอก แบ่งเป็น วิชาเอกภาษาอังกฤษและวิชาเอกอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

3.2 ตัวแปรตาม ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน 5 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านหลักสูตร

3.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการวัดและประเมินผล

3.2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.2.5 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 ใน 5 ด้านที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ, 2524) คือ ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งจากกรอบแนวคิดของกรมวิชาการผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ กำหนดตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้คือ ปัญหาใน 5 ด้านที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑล กับสังกัดคณะนักบวช ในเขตการศึกษา 12 และกำหนดตัวแปรอิสระเป็นลักษณะของครูผู้สอน จำแนกตามสังกัด เพศ ประสบการณ์ และวิชาเอก กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ทำตามโดยไม่มีแบบ การฝึกกิจกรรมอย่างหลากหลาย การสรุปโดยการปฏิบัติงานหรือรายงาน รวมทั้งจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การสร้างเจตคติ สร้างกระบวนการกลุ่มที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

1.3 การวัดและประเมินผล หมายถึง ระบบการวัดและวิธีการประเมินตามสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก สะท้อนให้เห็นความสามารถทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เทียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น และองค์ความรู้ที่กำหนด การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน และการประเมินคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.4 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การใช้สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง สื่อที่ช่วยในการฝึกทักษะทางภาษา ทั้งที่เป็นสื่อที่ผู้เรียนและครูผู้สอนร่วมกันจัดทำขึ้นเองหรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เทคนิคการใช้สื่อการสอน การสร้างคู่มือการเรียนแบบฝึกทักษะ รวมถึงการจัดเก็บ ยืม ใช้ ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประเมินผลการใช้ และการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

1.5 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในหรือนอกห้องเรียนให้เหมาะสมในการเรียนการสอน สร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือร่วมใจ มีการให้เกียรติแก่กันและกัน ให้ความเชื่อถือ ไว้วางใจมีความเกรงอกเกรงใจ มีความพึงพอใจในการทำงาน

2. ครู หมายถึง ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดชมณฑลกับสังกัดคณะนักบวช

3. เขตการศึกษา 12 หมายถึง พื้นที่ทางการศึกษาซึ่งจัดแบ่งโดยกระทรวงศึกษาธิการ และเขตการศึกษา 12 ประกอบด้วยพื้นที่ใน จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี นครนายก สระแก้ว ระยอง จันทบุรี และตราด

4. สังกัด หมายถึง สถานที่ที่ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิกที่สังกัดชมณฑล และสังกัดคณะนักบวช

5. เพศ หมายถึง เพศของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง

6. ประสิทธิภาพในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งในการแบ่งประสิทธิภาพ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

6.1 ประสิทธิภาพไม่เกิน 5 ปี

6.2 ประสิทธิภาพ 6-10 ปี

6.3 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี

7. วิชาเอก หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอนที่ใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นวิชาเอกที่ศึกษาในระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท แบ่งเป็น

7.1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูที่สำเร็จการศึกษามีวุฒิการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยตรงและสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

7.2 วิชาเอกอื่น หมายถึง ครูที่ไม่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ แต่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น